

Звукорежисер повинен забезпечити таке налаштування обладнання та підтримку, щоб артист міг висловити свої емоції та стиль виконання. За необхідності звукорежисер може застосовувати обробку до записаного вокалу, щоб зробити його більш виразним або відповідним до загального звучання треку. Однак важливо не перебрати з обробкою, щоб зберегти натуральність звучання.

Робота звукорежисера в студії звукозапису потребує ретельного підходу та уваги до деталей. Він відіграє ключову роль у створенні якісної музики, забезпечуючи оптимальне звучання та професійний підхід до кожного етапу процесу запису. Таким чином, професійні навички та адекватна взаємодія вокаліста та звукорежисера є запорукою отримання якісного результату у спільній роботі в студії звукозапису.

К. Жук

СТРУКТУРА КАЛЕНДАРНО-ОБРЯДОВОЇ ПІСЕННОСТІ МІЖРЕГІОНАЛЬНОЇ ПЕРЕХІДНОЇ ЗОНИ

К. Zhuk

THE STRUCTURE OF CALENDAR AND RITUAL SONGS OF THE INTERREGIONAL TRANSITION ZONE

Календарно-обрядовий фольклор є яскравим маркером зв'язку сьогодення та минулого. Велика кількість рівнів, у яких він себе проявляє: ритуальна частина, пісенна, ігрово-драматична, танцювальна, сприяє активній передачі інформації, що в них закодована. Проте урбанізація світу, що почалась з кінця XIX ст., характер заселення міжрегіональної перехідної зони між Слобожанщиною та Донеччиною сприяли занепаду великої кількості традиційних артефактів, території, що досліджується.

Райони перехідної зони, матеріали яких були проаналізовані під час дослідження: Краматорський, Волноваський, Великоновоселківський Донецької області; Дергачівський, Дворічанський, Ізюмський, Лозівський, Близнюківський Харківської області. Ці райони були досліджені, зокрема, у низках експедицій Віри Осадчої, Ірини Крюченко, особистих експедиціях автора 2016–2022 рр. Також до дослідження залучені зразки календарно-обрядового фольклору з дисків серії «Скарби Донеччини» та матеріали онлайн-архіву традиції Слобожанщини та Донеччини. Вони охоплюють період від 1983 р. і до сьогодення, також два зразки було взято з розвідок В. Ступницького (1929), та О. Стеблянка (1965).

На території міжрегіональної перехідної зони було виявлено 63 зразки календарно-обрядового фольклору. Із загальної кількості — 55 наспівів зимового, та лише 8 — весняно-літнього циклу. Не дивно, що зимова обрядовість представлена в домінуючій кількості, схожа тенденція виявляється в дослідженнях всіх сучасних дослідників фольклору, а саме: Галини Пшеничкіної, що досліджує суміжну територію Дніпропетровщини разом з Анастасією Любимовою; Лариси Новикової, Віри Осадчої, що провела повну аналітику обрядової пісенності Слобожанщини; та Олени Гончаренко, яка досліджує мелотипологію обрядового фольклору на матеріалі Сумщини.

Картина відповідності загального обсягу календарно-обрядового фольклору досліджуваного регіону виглядає таким чином: 19 колядок, 2 з них — частина обрядового дійства «Водіння кози», 5 посівальних, 19 щедрівок, 10 маланок,

3 веснянки, 2 купальських та 3 петрівчаних. За результатами аналізу, на дослідженій території побутує 5 мелотипів зимового обрядового фольклору з шести, розповсюджених на території Слобожанщини, згідно з класифікацією Віри Осадчої. До першого належать всі однорядкові наспіви переважно спондеїчного типу ритміки, семантичної будови вірша 4+4 та тиради: «Коляд коляд колядниця», «Щедрівочка щедрувала», таких було зафіксовано 10 піснених текстів. Зразків семантичної будови 4+4+3 «Ой на річці тиха вода стояла» і 4+4+5 «Ой ходили та блудили три коляднички» (належних до 2 мелотипу) не зафіксовано, що може бути маркером перехідної зони. До третього типу (ритм пісенного рядка — чотири вісімки чвертка) належать пісні з семантичною формою 5+5, посівальні, із зачином «А гиля, гиля та на Василя», та зразки з обряду «Водіння кози», яких зафіксовано 8. Зустрілася одна колядка з будовою пісенного рядка 5+5+3 «Жала Марійка шовкову траву», що була зафіксована О. Стеблянком у с. Уплатне Близнюківського району.

До четвертого мелотипу належать колядки та щедрівки з будовою пісенного рядка 5+5 P4+4+4+4. Наспиви з текстом 5+6+5 представлені колядкою «Дивное диво яко народження Божого сина» із с. Єгорівка Волноваського району Донецької області. Зразків цього мелотипу нараховується більшість — 13, причому з відмінною кількістю складів у пісенному рядку, як спондеїчною, так і ямбічною ритмічною основою. Особливістю проаналізованих пісень цього мелотипу є різнобарвно модифікована мелодико-фактурна складова. Цікавим зразком розспіву цього мелотипу є щедрівка «У городі та й у Русалимі» з м. Ізюму Харківської області, у якій з'являється тончик у частині рефрену, та нетипове кадансування в терцію. У трьох щедрівках з с. Іскра Великоновоселківського району: «Ой, у Русалимі, всі дзвони дзвонили» та «Прийшли щедрувати», заспів ведуть дві учасниці в терцію, а рефрен вже виконується всім складом гурту — в унісон, проте строфа закінчується кадансом на терції. У фактурі цих наспівів поєднані ознаки двох типів фактур — підголосково-поліфонічної та стрічкового двоголосся в доволі сталій формі.

П'ятий мелотип із семантичною основою 6+6 та його більш розширеними версіями відрізняється цезурованим рефреном. Він зустрічається в колядці «Пане господарю, чи живеш ти вдома?» із с. Миколаївка Лозівського району Харківської області, представлений 10-ма зразками. Шостий мелотип, що притаманний так званним «миколаївським колядкам», виявлено в одному наспіві.

Весняно-літній фольклор представлений мелотипами: 5+5 — 1 «Та й петрівочка»; 5+3 — 2 «Скочила коза» та одна петрівчана; 4+6 «Летів орел Києвом» з Ізюму Харківської області; 4+4 «Купавсь Іван, та у воду вправ» та 6+6 «А на Петра хліб пекла».

А. Верещака

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФЕСТИВАЛІВ ЕСТРАДНОЇ ПІСНІ В УКРАЇНСЬКОМУ СУЧАСНОМУ МУЗИЧНОМУ МИСТЕЦТВІ

А. Vereshchaka

PECULIARITIES OF THE FUNCTIONING OF POP SONG FESTIVALS IN UKRAINIAN MODERN MUSIC ART

Музика завжди посідала одне із центральних місць у культурному розвитку практично кожної людини та народу. Одним із популярних заходів, який надавав можливість виступати багатьом артистам на одній сцені, є музичний фестиваль.